

med meget høje Kulpriser og næsten total Mangel paa Brændselolie, hvilken Situation kun kan ventes gradvis at ville blive forbedret i de nærmest efter Krigens Ophør følgende Aar, i særlig Grad opfordrer til uden Ophold at søge saadanne Anlæg fremmede, idet de heraf flydende Fordele for Vandkraftanlægene i vidt Omfang vil opveje Ulemperne ved „Krigspriser“ paa Materialier og Arbejde under Udførelsen; endelig har selvfølgelig Hensynet til, at Udførelsen af Anlæg som de her omhandlede hurtigt og i betydelig Udstrækning vil kunne medvirke til Afhjælpning af den herskende Arbejdsløshed, ogsaa været en væsentlig Grund til dette Lovforslags ufor-tøvede Fremsættelse.

Da det i de Tilfælde, som falder ind under nærværende Lovforslags Omraade—, i Modsætning til det paatænkte Anlæg ved Gudenaen — kun drejer sig om forholdsvis mindre Anlæg og navnlig om langt mindre betydende Indgreb i Ejendoms- og andre bestaaende Rettigheder, vil der neppe kunne være nogen Betænkelse ved i

Lighed med, hvad der t. Eks. i Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg Nr. 77 af 19. April 1907 § 10 er bestemt om Ekspropriation til Fremførelse af elektriske Ledningsanlæg, at bemyndige Ministeren til, hvor Anlægget efter stedfunden Undersøgelse findes at være af almen Betydning for den paagældende Egn, at give Tilladelse til dets Iværksættelse paa de Vilkaar, som efter hvert enkelt Tilfælde særlige Natur maatte findes rimelige. Dog har man fundet det rettest at foreslaa fastsat, at det altid udtrykkelig skal forbeholdes Staten at kunne forlange Anlægget overdraget til sig eller til de deri interesserede Kommuner paa Vilkaar, som i saa Fald bliver at fastsætte ved Lov.

De i Lovforslagets §§ 2 og 3 optagne Bestemmelser er nøje overensstemmende med de tilsvarende Regler i Forslaget til Lov om Udnyttelse af Vandkraften i Gudenaen, hvorfor man herom kan henvise til de til det sidstnævnte Lovforslag knyttede Bemærkninger.